עפ"ג 29826/07/15 – מדינת ישראל נגד אלירן כהן

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 29826-07-15 מדינת ישראל נ' כהן(אסיר) 22 אוקטובר 2015

בפני הרכב השופטים:
יגאל גריל, שופט בכיר [אב"ד]
ברכה בר-זיו, שופטת
שמואל ברלינר, שופט עמית

המערערת: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
ע"י ב"כ עוה"ד גב' ירין שגב

נגד

המשיב: אלירן כהן (אסיר)
ע"י ב"כ עוה"ד גב' תמר בוקשפן (סניגוריה ציבורית)

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט מ. גינות) מיום 1.6.15 ב-ת"פ 25243-01-13, לפיו נדון המשיב לשלושה חודשי מאסר בריצוי בפועל (בניכוי יום אחד מעצר) ואלה יצטברו לעונש המאסר בפועל אותו מרצה המשיב כיום.

בנוסף, נדון המשיב למאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירות של אלימות כלפי שוטרים או עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ויורשע בהן.

ב. הנסיבות הצריכות לעניין הינן בתמצית אלה:

ביום 14.1.13 הגישה המדינה כתב אישום כנגד המשיב, יליד ינואר 1985.

בכתב האישום, כפי שתוקן, נטען כי במהלך נסיעה באוטובוס מירושלים לטבריה שתה המשיב אלכוהול, התנהג באופן פרוע בכך שהטריד והפחיד את נוסעי האוטובוס, צעק, העיר להם הערות ודיבר בצעקות במכשיר הטלפון הנייד שלו.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בהמשך הנסיעה נצמד המשיב לגופה של אישה, שישבה במושב לידו, נשען עליה ודחף את מכשיר הטלפון שלו לפניה - ללא הסכמתה.

אחד מנוסעי האוטובוס פנה לשני שוטרי מג"ב שהיו על האוטובוס וביקש מהם להתערב ולהפסיק את התנהגותו הפרועה של המשיב.

אחד השוטרים ניגש אל המשיב והבחין כי הוא אוחז בכוס שתייה מפלסטיק ונודף ממנו ריח אלכוהול. אותו שוטר שאל את המשיב מדוע הוא צועק ובתגובה לכך החל המשיב לקלל אותו ולאיים עליו בכך שאמר **"מה אתה פונה אלי יא מניאק, עוף מכאן, אם לא תעוף אתה לא חוזר לאמא שלך"**.

בנוסף, קילל המשיב את השוטר ואמר **"מי אתה בכלל, יא חתיכת ערבי, לך תזדיין"**.

לאחר מכן, תקף המשיב את אותו שוטר בכך שהניח את ידיו על חזהו של השוטר ודחף אותו לאחור.

בשלב זה ניגש השוטר הנוסף שהיה באוטובוס כדי לסייע לשוטר הקודם ושניהם הודיעו למשיב כי הוא מעוכב עקב תקיפת שוטר וביקשו ממנו להזדהות בפניהם על ידי הצגת תעודת זהות.

המשיב סרב להזדהות בטענה כי הוא **"אינו צריך להזדהות בפני ערבים"**. השוטרים הזהירו אותו שאם הוא לא יזדהה ולא יחדל מהתנהגותו, הוא ייעצר, אך המשיב המשיך להשתולל ולקלל את השוטרים, אשר התקשרו למוקד המשטרה על מנת להזמין סיוע והורו לנהג האוטובוס לעצור בתחנה הקרובה.

הנהג עצר את האוטובוס בצומת כפר קרע והשוטרים ביקשו מן המשיב שיתלווה אליהם ויירד עימם מהאוטובוס. המשיב סרב לכך ובתגובה הודיעו לו השוטרים כי הוא עצור מאחר ואינו ממלא את הוראותיהם.

השוטרים אחזו בשתי ידיו של המשיב והורידו אותו מהאוטובוס. המשיב השתולל, הפעיל כוח והתנגד באמצעות ידיו, רגליו וכל גופו.

לאחר מכן עלה אחד השוטרים לאוטובוס כדי לגבות את פרטי העדים ואילו השוטר הנוסף נשאר לשמור על המשיב עד שיגיע הסיוע. המשיב תקף את אותו שוטר על ידי כך שדחף אותו בידיו והיכה אותו באגרוף בידו השמאלית.

השוטר, שהיה על האוטובוס, נחלץ לעזרת השוטר שהותקף וסייע לו להשתלט על המשיב. אחד השוטרים אזק את המשיב בידיו וברגליו, המשיב קילל אותו ואיים עליו בכך שאמר **"אני אגיע אליך הביתה"**.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ג. לפיכך, טוענת המדינה כי במעשיו אלה התנהג המשיב באופן פרוע במקום ציבורי, תקף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, תקף שוטר, תקף נוסעת, ואיים על שוטרים בכוונה להפחיד אותם או להקניטם.

הוראות החיקוק שייחסה המדינה למשיב בהתאם לכתב האישום המתוקן הינן אלה:

1. תקיפת שוטר לפי סעיף 273 של חוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **"חוק העונשין"**).

2. הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 של חוק העונשין.

3. התנהגות פסולה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) של חוק העונשין.

4. איומים לפי סעיף 192 של חוק העונשין.

5. תקיפה סתם לפי סעיף 379 של חוק העונשין.

ד. בישיבה שהתקיימה בפני בית משפט קמא בתאריך 18.9.14 הודיעו הצדדים, כי הושג הסדר טיעון לפיו יתוקן כתב האישום וכי המשיב יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע, ואילו הטיעון לעונש יהא חופשי.

המשיב הודה בכל העובדות שפורטו בכתב האישום המתוקן והורשע בהתאם.

ה. בית משפט קמא נעתר לבקשת ב"כ המשיב והורה על הזמנת תסקיר של שירות המבחן ותסקיר זה מיום 14.4.15 אכן הונח בפני בית משפט קמא.

מן התסקיר עולה, בין היתר, שהמשיב חוזר בתשובה, לומד בישיבה ועובד חלקית במאפייה.

עוד מסתבר מן התסקיר ומגיליון ההרשעות הקודמות, כי ביום 8.5.14 נדון המשיב בבית משפט השלום בירושלים ל-11 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לפי סעיף 406(ב) של חוק העונשין, ובערעור הופחת העונש ביום 29.3.15 ל-8 חודשי מאסר בפועל והמשיב החל בריצוי העונש ביום 3.5.15.

ו. לפי רישומו הפלילי, יש בעברו של המשיב מספר הרשעות בגין עבירות בתחום האלימות, נהיגה פוחזת, והפרת הוראה חוקית שביצע בהיותו נער ובגיל 15 הוא הופנה לשירות המבחן לנוער.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בהמשך הופנה המשיב לשירות המבחן למבוגרים בגין ביצוע עבירת ההתפרצות, שאותה כבר ציינו לעיל, ושאירעה בתאריך 23.1.12.

ז. בכל הנוגע למקרה נשוא הדיון, ציין שירות המבחן, כי המשיב הכחיש את ביצוע העבירות ונקט בעמדה קורבנית. לדבריו, הוא חש שהשוטרים נטפלו אליו והוא מצידו לא נקט בפעולה אלימה כלשהיא, וחש שעשו לו עוול.

מכל מקום, המשיב ביקש למסור שאם מישהו נפגע, הרי הוא מצטער.

ח. שירות המבחן ציין בהתרשמותו, שהמשיב התקשה לקבל אחריות באשר להתנהגותו ויש לו נטייה להשליך אחריות על אחרים, דבר המהווה, לפי הערכת שירות המבחן, גורם סיכון. קיים פער מסויים בין האופן שהמשיב מתאר את עצמו ודימויו העצמי לבין ביצוע עבירות חמורות. שירות המבחן התקשה לקבל תמונה ברורה אודות הנסיבות והמניעים שעמדו בבסיס מעורבותו של המשיב בעבירות.

ט. יחד עם זאת, התרשם שירות המבחן שניהול ההליכים המשפטיים והמשטרתיים כנגד המשיב עד כה מהווה עבור המשיב גורם מרתיע, לרבות חידוד גבולות המותר והאסור, דבר המהווה גורם סיכוי לשיקום.

שירות המבחן התרשם מרגיעה מסויימת שבאה לידי ביטוי אצל המשיב בשנים האחרונות המדווח על שיגרה של בית ולימודים.

י. בהתחשב בעונש המאסר בפועל של 8 חודשים, שהוטל על המשיב בתיק ההתפרצות, המליץ שירות המבחן בפני בית משפט קמא להטיל על המשיב עונשים מרתיעים כדוגמת מאסר על תנאי והתחייבות כספית להימנע מעבירה כענישה הרתעתית.

יא. בטיעון לעונש שהתקיים בפני בית משפט קמא, טענה ב"כ המדינה כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה הוא בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי וקנס כספי, וזאת למכלול העבירות ובהתחשב בריבוי העבירות ונפגעי העבירה.

ב"כ המדינה ביקשה שבית המשפט יטיל על המשיב מאסר שיחול לאחר תום ריצוי עונש המאסר אותו הוא מרצה כיום.

יב. לעומת זאת, טענה ב"כ המשיב, כי מרשה הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובכך חסך משפט ארוך לעדי התביעה. כמו כן ציינה, שהמשיב טען בפני שירות המבחן שהיתה מריבה באוטובוס ומהומה בין שתי נשים והוא ביקש מלכתחילה **"לעשות שלום ולהרגיע את הרוחות"** ולכן, חש המשיב שנעשה לו עוול.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ב"כ המשיב טענה בפני בית משפט קמא, שייתכן ואילו השוטר שהיה באוטובוס היה מבצע את תפקידו בצורה סבירה ועדינה יותר, לא היה המצב מדרדר, אך עקב התערבותו של אותו שוטר הגענו לאן שהגענו.

לטענת ב"כ המשיב, האירוע נשוא הדיון הוא חריג בחייו של המשיב ושירות המבחן הגיע בתסקירו המאוזן למסקנה שיש להטיל ענישה מרתיעה הצופה פני עתיד.

לטענת ב"כ המשיב, סיים מרשה את האירוע כשהוא חבול, אך לא התלונן למח"ש, הוא למד את הלקח שלו, ומכאן הבקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

יג. המשיב מצידו אמר לבית משפט קמא, כי הוא עובד במאפייה מזה ארבע עד חמש שנים, קם כל בוקר בשעה 06:00 כדי להתפלל, ואמור לשאת את חברתו לאישה, וכן טען **"כל מה שהיה באוטובוס זה לא משהו שאתם חושבים"** (עמ' 15 לפרוט').

יד. בגזר דינו מיום 1.6.15 ציין בית משפט קמא, כי הוא סובר שמתחם הענישה ההולם בעניינו של המשיב נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 18 חודשים.

עוד ציין בית משפט קמא, כי בגזירת הדין עליו להתחשב במעשיו של המשיב אשר תקף שוטרים וביצע מעשים הפוגעים בשלמות גופם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק ועבירות אלה חותרות תחת שלטון החוק ואכיפתו.

המשיב נהג באופן אלים לאחר שככל הנראה לגם אלכוהול והוא לא היסס לתקוף שוטרים אשר ניסו למנוע ממנו לנהוג בפראות באוטובוס.

טו. בית משפט קמא ציין, כי בשים לב להודאת המשיב באשמה וטיעוני הסניגורית לעניין הטיעון לעונש, החליטו לגזור על המשיב שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי יום מעצר אחד ותקופת מאסר זו תצטבר לעונש המאסר שמרצה המשיב כיום. זאת בנוסף למאסר מותנה בן 6 חודשים.

טז. על גזר דין זה מונח בפנינו ערעור המדינה, הסבורה שגזר דינו של בית משפט קמא מקל עם המשיב במידה המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור, שכן, העונש אינו הולם את חומרת מעשיו, את הנזק התדמיתי והאישי שנגרם לשוטרים, את החבלות הפיזיות, ומסוכנותו של המשיב לציבור.

נטען עוד בערעור, כי בית משפט שגה כאשר סטה ממתחם הענישה שהוא עצמו קבע (6 חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל), מבלי שפורטו הנימוקים לסטייה לקולא. אף לא הובאו בפני בית

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

המשפט כל נתוני שיקום משמעותיים שיש בהם כדי להצדיק סטייה לקולא מן המתחם.

יז. יתר על כן, המדינה סבורה כי עמדת המשיב בפני שירות המבחן מלמדת שהוא אינו נוטל אחריות מלאה, אינו מפנים את חומרת מעשיו ואינו מביע חרטה. שירות המבחן אף התרשם מנטיית המשיב לטשטש את התנהלותו ולהשליך את האחריות על אחרים, דברים המלמדים על חשש להישנות עבירות דומות ומכאן גם מסוכנותו של המשיב.

לטענת המדינה בערעורה, התנהלותו של המשיב, כמפורט בכתב האישום, מעידה על כך שהמשיב נעדר כל מורא מפני החוק ומזלזל באנשי אכיפת החוק, כשהבריונות שגילה המשיב היא פורצת גבולות.

העונש הקל שהטיל בית משפט קמא על המשיב עלול לשדר מסר שגוי לגבי אלימות בכלל, ואלימות כנגד שוטרים בפרט, ואמון הציבור במערכת אכיפת החוק עלול להיפגע.

נטען עוד בערעור שקביעת בית משפט קמא כי המשיב היה תחת השפעת אלכוהול היא נסיבה לחומרה ולא לקולא.

יח. כמו כן, הפנתה המדינה להרשעותיו השונות של המשיב בתקופה שבין 2002 ועד 2014 כשהרשעות אלה כוללות עבירות רכוש ומרמה וכן עבירות אלימות כשכיום מרצה המשיב 8 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת התפרצות לבית.

לטעמה של המדינה, השילוב של שתיית אלכוהול, אלימות וערכים אנטי-סוציאליים מלמד על מסוכנותו של המשיב לציבור. אין כל הצדקה להקלה בעונשו ואין מקום לסטות מן המתחם אותו קבע בית משפט קמא.

יט. ב"כ המדינה מפנה בנימוקי ערעורה לשורה של גזרי דין בעבירות דומות, בהם הוטלה ענישה חמורה בהרבה מזו שהוטלה על המשיב.

כמו כן סבורה המדינה בערעורה, שהיה מקום להטיל על המשיב קנס, בנוסף למאסר.

כ. בדיון שהתקיים בפנינו ביום 8.10.15, חזרה ב"כ המדינה על טיעוניה ונימוקיה כפי שפורטו בהודעת הערעור.

כא. הסניגורית ציינה, כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא בשים לב לכך שצויין בגזר הדין כאילו

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הורשע המשיב בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בעוד שהוראת חיקוק זו תוקנה, כך שהעבירה בה מדובר היא תקיפת שוטר לפי סעיף 273 של חוק העונשין. בנוסף, ציין בית משפט קמא בגזר דינו את העבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש שנמחקה אף היא מהוראות החיקוק.

יחד עם זאת, ציינה הסניגורית שלעיצומו של עניין לא נפלה טעות בתוצאה שאליה הגיע בית משפט קמא בגזר דינו, וזאת לאחר שבית משפט קמא שקל את כל השיקולים הרלוונטיים והטיל את העונש הראוי בתיק זה.

כב. באשר למתחם הענישה, הגישה אף הסניגורית בפנינו קובץ של פסקי דין לתמיכה בטיעוניה ובעמדתה, וכן עמדה על הפערים וההבדלים שבין נסיבות המקרה שבפנינו לעומת הפסיקה שעליה הצביע ב"כ המדינה בערעורה, וכן העירה שבחלק מן המקרים עליהם מתבססת המדינה, היה לנאשמים עבר עשיר לרבות מאסרים על תנאי ברי הפעלה.

כג. כמו כן, סבורה הסניגורית שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בנסיבות העניין שבתיק זה בענישה צופה פני עתיד.

באשר לגירסה שמסר המשיב לשירות המבחן לפי המצויין בתסקיר, העירה הסניגורית שייתכן והמשיב היה בגילופין ולכן ראה את התרחשות הדברים תחת השפעת האלכוהול, אך מכל מקום, המשיב מודה בעובדות ונוטל את האחריות.

כד. בנוסף, ציינה הסניגורית, כי למעשה התוצאה בגזר הדין היתה אמורה להיות ששלושת חודשי המאסר בפועל שהוטלו על המשיב היו **"נבלעים"** בתקופת המאסר של 8 חודשים, שהוא העונש שמרצה המשיב כיום, וזאת לפי ברירת המחדל שבסעיף 45 של חוק העונשין, אך בית משפט קמא החמיר עם המשיב והורה על כך ששלושת חודשי המאסר יהיו במצטבר למאסר שמרצה המשיב כיום וגם משום כך אין מקום להחמיר בענישה כפי שמבקשת המדינה.

בנוסף ציינה הסניגורית, שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם.

כה. לאחר שנתנו דעתנו לעובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה המשיב ולפיהן הורשע ולאחר שעיינו בגזר דינו של בית משפט קמא, בתסקיר שירות המבחן, בגיליון ההרשעות הקודמות של המשיב, בנימוקי הודעת הערעור, בטיעונים המפורטים של באות כוח שני הצדדים בדיון שהתקיים בפנינו, ובפסיקה הרלוונטית שאליה הופנינו, מסקנתנו היא, שיש מקום לקבל את ערעור המדינה.

כו. מעיון בגיליון ההרשעות הקודמות, עולה שהמשיב מעורב בפלילים מאז שנת 2002 (כשהמשיב היה כבן

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

17) ועד היום.

עוד בתאריך 10.12.02 נדון המשיב בבית המשפט בירושלים, וזאת בגין שורה ארוכה של עבירות: הסגת גבול פלילית, הפרת הוראה חוקית, נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, קבלת דבר במרמה, קבלת נכסים שהושגו בעוון, סחיטה באיומים, תגרה במקום ציבורי, איומים, תקיפה סתם, תקיפה בתנאים מחמירים, ובגין כל אלה הוטל עליו בבית המשפט לנוער מאסר מותנה בן 5 חודשים, קנס, ופסילה של רישיון הנהיגה.

בתאריך 21.4.13 נדון המשיב בבית משפט השלום בירושלים בגין עבירות של תגרה במקום ציבורי ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו (עבירות מפברואר 2009), ובגין עבירות אלה הוטל עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של חודשיים שהתאפשר לו לרצותו בעבודת שירות, זאת בנוסף למאסר מותנה.

לא חלף זמן רב וביום 8.5.14 נדון המשיב בגין עבירת התפרצות למגורים ל-11 חודשי מאסר בפועל, שהועמדו בערעור ביום 29.3.15 על 8 חודשי מאסר בפועל שאותם התחיל המשיב לרצות ביום 3.5.15.

עבירת ההתפרצות הנ"ל התבצעה בתאריך 23.1.12 ונציין, כי העבירות נשוא הדיון שבפנינו התבצעו כחודשיים ומחצה לאחר מכן ביום 3.4.12.

כז. נראה איפוא שאין מורא הדין על המשיב, אשר חוזר ומבצע עבירות ובכלל זה עבירות אלימות. אין ספק שהתנהגותו של המשיב בנסיבות המקרה שבפנינו היתה התנהגות בריונית הראויה לכל גנאי, וצדק בית משפט קמא בציינו בגזר דינו כי המשיב במעשיו תקף שוטרים ומעשים אלה פוגעים בשלמות גופם של העוסקים באכיפת החוק. עבירות אלה חותרות תחת שלטון החוק ואכיפתו.

כח. תמימי דעים אנו עם ב"כ המדינה, כי העובדה שהמשיב פעל באופן אלים לאחר שככל הנראה לגם אלכוהול, היא דווקא בגדר נסיבה לחומרה, שכן, המשיב לא היסס לתקוף שוטרים שניסו למנוע ממנו להתנהג בפראות באוטובוס.

כט. נתנו דעתנו לפסיקה הרלוונטית שאליה הפנתה אותנו ב"כ המדינה, כמו גם הפסיקה שאליה הפנתה אותנו הסניגורית ונציין, שכידוע על בית המשפט לגזור את הדין בכל מקרה לפי הנסיבות הספציפיות של מעשי העבירה מחד גיסא, והנסיבות הספציפיות של מבצע העבירה מאידך גיסא, והכל לפי עיקרון הענישה האינדיבידואלית, כל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו.

ל. אנו סבורים, כי הענישה שהוטלה על המשיב קלה יתר על המידה ואינה משקפת את חומרת מעשי העבירה שביצע המשיב , מעשים המחייבים תגובה עונשית הולמת שיש בה, בין היתר, גם כדי להרתיע

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

את המשיב עצמו וגם את זולתו.

לא. לא ראינו שקיימות נסיבות כלשהן, שיש בהן כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, דהיינו, מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 18 חודשי מאסר, וזאת קל וחומר נוכח עברו הפלילי של המשיב.

לב. ערים אנו לכך, שנפלה שגגה בגזר דינו של בית משפט קמא משסבר כי המשיב ביצע עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הגם שסעיף זה בכתב האישום המתוקן הועמד על **"תקיפת שוטר"** לפי סעיף 273 של חוק העונשין, וכן בכך שסבר כי המשיב ביצע גם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380 של חוק העונשין, כשעבירה זו נמחקה מכתב האישום המתוקן.

ואולם, נוכח חומרת מעשיו של המשיב, על פי העבירות שבהן הורשע לפי כתב האישום המתוקן, אין כל הצדקה לשנות ממתחם הענישה ההולם בעניינו של המשיב.

כאמור, לא ראינו כל הצדקה, לא בנסיבותיו של המקרה ולא בנסיבות האישיות הספציפיות של המשיב, לסטייה לקולא מן המתחם שקבע בית משפט קמא.

לג. אכן, יש מקום להתחשב לקולא בהודאתו של המשיב, דבר שהביא ללא ספק לחיסכון בהשקעת משאבים ובזמן שיפוטי, כשם שיש מקום להתחשב באמור בתסקיר שירות המבחן למבוגרים.

כאשר אנו מציבים את כל השיקולים האלה לנגד עינינו, ובהביאנו בחשבון שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, מחליטים אנו לקבל את ערעור המדינה במובן זה שבמקום שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל, יבואו שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל, כשמתוכם חודשיים חופפים לשמונת חודשי המאסר בפועל אותם מרצה המשיב בגין הרשעתו ב-ת"פ 19125-11-12 של בית משפט השלום בירושלים, ואילו **חמישה** חודשי מאסר בפועל (בניכוי יום אחד מעצר) יבואו **במצטבר** לעונש המאסר בפועל אותו מרצה המשיב כיום.

עונש המאסר המותנה, כפי שקבע בית משפט קמא בגזר דינו, יעמוד בעינו.

בשים לב לתקופת המאסר שעל המשיב לרצות, לא ראינו מקום להטיל עליו קנס.

ניתן היום, ט' חשון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, במעמד הנוכחים.

י' גריל, שופט בכיר [אב"ד]	**ב' בר זיו, שופטת**	**ש' ברלינר, שופט עמית**

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©